

villet være med til en Omlægning af Told-satser, der i øvrigt netop berøres af det foreliggende Forslag, nemlig Frugtsatserne. Der har i Toldudvalget været Forhandling om at omlægge Tolden paa Træ- og Buskfrugter til „Frugter i Luksusindpakning“; men jeg maa rigtignok sige, at hvad der her i Dag bringes i Forslag, er af en anden Karakter. Her bringes i Forslag som allerede nævnt en forhøjet Told paa Korender, Rosiner og Svesker, en Forhøjelse fra 4 til 50 Ø. Jeg lagde Mærke til, at den højtærede Finansminister i sin Indledningstale sagde, at disse Told-satser ikke berørte Varer, der var gaaet ind i det almindelige Forbrug. Jeg maa herefter tro, den højtærede Finansminister maa have et meget ringe Kendskab til, hvad der er gaaet ind i det almindelige Forbrug. Paa Korender, Rosiner og Svesker foreslaar den højtærede Finansminister en Forhøjelse af Tolden paa 1200 pCt!

Den næste Gruppe i Forslaget omfatter Krydderier. Naar den højtærede Minister begynder med at udtale, at hele Formålet er at nedbringe Forbruget, tegner det sig for mig saaledes, at et Forslag om af den Grund at forhøje Tolden paa Krydderier maa stamme fra et af den højtærede Finansministers vel efterhaanden ikke mange muntre Øjeblikke. For man tør vel nok sige, at er der noget Forbrug, som ikke berøres af forøgede Skatter eller af højere Priser, saa er det i Sandhed Krydderiforbruget. Krydderiforbruget berøres ikke deraf, fordi de anvendes i smaa Kvanta ad Gangen, men selvfølgelig indgaar i hver eneste Husholdning som en Nødvendighedsartikel. Krydderiforbruget reagerer ikke overfor Skatter; derfor finder jeg det humoristisk, at netop denne Gruppe er taget med ind under Forslaget.

Med Hensyn til den store Gruppe: Silke og Silkevarer, antydede det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, at der maaske i Forholdet mellem Raastoffet og de færdige Varer var fremkommet Forskydninger, som kunde foraarsage Vanskeligheder for de paagældende Erhverv og medføre Arbejds-løshed. Det er muligt, det er jeg ikke i Stand til at se; men jeg skulde tage meget fejl, om disse Forhøjelser ikke paa den anden Side betyder en ikke ringe Forøgelse af Beskyttelsen baade for Beklædningsindustrien og Trikotageindustrien. For øvrigt vil jeg ogsaa om denne Gruppe sige, at jeg finder det ejendommeligt, at man kan tro, at denne Told paa de virkelige Luksusvarer, de virkelige Silkevarer, skulde have en stor Indskrænkning af Forbruget

til Følge. Hvad betyder det f. Eks., naar vi forhøjer Varer, som det er sket paa nogle Poster, fra 15 til 20 pCt.? Hvad vil det betyde med Hensyn til Forbruget? Jeg tror, at det i Detailhandelen vil betyde, at Priserne forhøjes med 2—3 pCt., men der er dog vel ingen, der vil tro, at en Forøgelse af Prisen med 2—3 pCt. vil øve nogen Indflydelse paa Indførselen af de paagældende Varer og derigennem paa vor Valuta.

Saa vidt jeg kan se — men det vil der maaske blive Lejlighed til yderligere at undersøge —, saa maa dette Forslag give en meget forøget Beskyttelse for Legetøjsindustrien, idet Satserne ændres fra 70 Ø. til 150 Ø. pr. kg. og ligeledes for Grønt-konserverfabrikationen.

Det er ved Fremsættelsen af dette Forslag oplyst, at Forslaget omfatter en Indførsel paa 85 Mill. Kr., og at den forøgede Told, der vilde indkomme, hvis Forbruget stadig var det samme, vilde være 16 Mill. Kr. Nu antydede det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen, at Administrationen vilde anslaa Nedgangen i Forbruget til ca. en Trediedel. Selv om man nu gik ind derpaa — jeg tror ikke paa det, jeg tror ikke, Formindskelsen i Forbruget vil komme meget over en halv Snes Procent —, men selv om det er rigtigt, vil det altsaa sige, at det kun vilde betyde godt en Snes Mill. Kr., mellem 20 og 30 Mill. Kr.

Det er jo en meget stor Omsætningsafgift for alle Motorkøretøjer, der har Personbefordring til Formaal, der her er foreslaaet. Det gælder ogsaa her, at der ingen Adskillelse gøres mellem, hvad der indgaar i det almindelige Forbrug, og hvad der er Luksusforbrug. Denne meget klækkelige Forhøjelse rammer den Motorcykle, som den Handelsrejsende benytter i sit Erhverv, den rammer hver eneste Fordvogn her i Landet med ca. 500 Kr., den rammer, som det er sagt af det ærede Medlem Hr. Fibiger, Ruteautomobilerne. Det forekommer mig, at vi efterhaanden er kommet ind paa en fuldkommen Jagt paa Ruteautomobiler fra Statens Side. Vi har Motorafgiften, som har ført til, at mange Automobilruter Landet over er nedlagt eller vil blive det i den nærmeste Fremtid, og den her foreslaaede Skat vil antagelig forøge Antallet af nedlagte Automobilruter. For de stakkels Mennesker, som har maattet nedlægge deres Rutekørsel, tager denne Skat yderligere en Del af den Værdi, som deres Automobile har, saa fremt de vil omsætte dem.

I Forslagets § 8 staar, at fritaget for